

Spørgsmål 7:

Hvad skal skattemyndighederne svare i forbindelse med spørgsmål om bindende lignings-svar, hvis Skatteministeriet har anket en sag til Højesteret – skal skattemyndighederne svare på baggrund af landsrettens dom, eller skal de svare på baggrund af, hvad Skatteministeriet mener i forbindelse med anken? Se f.eks. HRD af 14.02.2003, hvor Højesteret ændrede et befordringsfradrag for en offentlig ansat, som havde fået skattefri udstationeringsgodtgørelse.

Svar:

Skattemyndighedernes grundlag for besvarelse af en anmodning om bindende ligningssvar vil være den eksisterende praksis. Hvis der verserer en retssag, hvor hidtidig praksis anfægtes, vil domstolens eventuelle ændring eller underkendelse af denne praksis først være fastslået, når der foreligger en endelig dom. Dette betyder, at hvis Skatteministeriet har anket en landsretsdøm til Højesteret, vil grundlaget for afgivelse af et bindende ligningssvar indtil Højesteretsdommens afsigelse fortsat være indholdet af hidtidig praksis, uanset om landsretten måtte have ændret eller underkendt denne praksis.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren nærmere begrunde, hvorfor han ikke tror, at lovforslaget vil indebære forøget ressourcetræk hos kommunerne, når henses til nedenstående:

- Kun et mindretal af lønmodtagerne og ca. 33 pct. af de erhvervsdrivende udtages normalt til nærmere kontrol. Det er langt fra givet, at de sager, hvor der nu kan forventes bindende ligningssvar, ville være udtaget til kontrol.
- Der er væsentlig forskel på at tage stilling til et fradrag eller en avance, der fremgår af en selvangivelse, eller gennemgå en række indsendte papirer, set i forhold til at udsende en skrivelse med svar, efterbehandle denne og fremsende kopi til ToldSkat, lave tidsregistrering m.v. Herunder må det antages, at selv i tilfælde, hvor skattemyndighederne ville have undersøgt et fradrag m.v., vil sagsbehandlingen (ved godkendelse) være mindre end ved skriftligt at besvare en forespørgsel om bindende ligningssvar.
- Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at der forventes færre klagesager for skatteankenævne og Landsskatteretten. I hvilket

omfang giver det den kommunale skattemyndighed en besparelse?

Svar:

Ad a) Jeg er enig med udvalget i, at det er vanskeligt at vide i hvilket omfang der anmodes om bindende ligningssvar af skatteydere, der af kommunen ville være udtaget til kontrol. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at den tid, der bruges til at afklare ligningsmæssige problemer i forbindelse med bindende ligningssvar, i et ikke ubetydeligt omfang erstatter den tid, der skal anvendes på efterfølgende kontrol. Jeg mener derfor fortsat, at bindende ligningssvar ikke vil kræve øgede ressourcer hos kommunerne, men måske en anden fordeling af ressourcerne.

Ad b) Spørgsmålet synes at forudsætte, at bindende ligningssvar vil kræve betydeligt mere bureaukrati end den sædvanlige ligningsmæssige behandling af et skattemæssigt spørgsmål. Jeg kan nu ikke se, at der er så stor forskel. Den, der beder om bindende ligningssvar, skal have formuleret sit spørgsmål skriftligt og have oplyst alle omstændigheder af betydning for svaret, inden det indsendes. Både en ansættelsesændring og et bindende ligningssvar skal være i overensstemmelse med lovgivning og praksis og i øvrigt i overensstemmelse med forvaltningsloven. Hvad angår registrering af svaret må jeg bemærke, at der også i forbindelse med behandling af ligningsmæssige ændringer foregår registrering af tidsforbrug og kontrolproces. Jeg mener derfor, at bindende ligningssvar ikke vil give anledning til markante ændringer i tidsforbruget.

Ad c) Klagesager medfører erfaringsmæssigt større krav til begrundelse, henvisning til retsregler og dokumentation end sager, der afsluttes uden påklage. Forhåndsafklaring af ligningsmæssige problemer ved hjælp af bindende ligningssvar må antages – i hvert fald på sigt – at reducere antallet af klagesager ved ankenævne og Landsskatteretten, og det er derfor min forventning, at kommunerne vil opnå en besparelse på de ressourcer, der varetager betjeningen af ankenævne.

Spørgsmål 16:

Kan ministeren bekræfte, at der ikke ved lovforslaget løses det problem, som skatteydere ofte har, nemlig at få oplyst, hvilken værdi skattemyndighederne vil acceptere som overdragel-